

se. "Bedømmelsen" foregår på den måten at alle funksjonærer som ikke er N.S.- og det er fremdeles de 99% - sjaltes ut til fordel for N.S.-folk hvis sådanne finnes på innstillingen. Det er overhodet ikke spørsmål om faglige kvalifikasjoner for disse NS-funksjonærer, det er nok at de er selv om de rent faglig er rent uskikket til det arbeid det gjelder. Dette har skapt den største uro og usikkerhet blandt dem som har ansvaret for jernbanenes sikkerhet. De erklærer at de ikke lenger er sig istand til å ta ansvaret for jernbanens driftssikkerhet, hvis det stadig skal ansettes personell som er uskikket til sitt arbeid. Nettop i disse tider hvor det stilles så store krav til jernbanene, er det klart at det er nødvendig at det på hver post står den bestemann. Den ansvarshavende chef for jernbanedriften har nå sendt arbeidsdepartementet en skrivelse hvor jernbanen fralegger sig ansvaret for driftssikkerheten, hvis ansettelsene skal foregå etter politiske hensyn og ikke etter faglige. ---

AV ALT FOR NORGE nr. 20 av 23. mai.

Løslatt fra Møllergt. 19.

Høiesterettsadvokat Emil Stang som fikk en ukes "permisjon" fra fengslet, er nu løslatt for godt. Han har i fengslet fått anledning til å beskeftige seg med et arbeide om vår straffeprosesslovgivning. Det er nokså enestående i vår rettshistorie at et sådant arbeide kan dateres Oslo Kretsfengsel, Møllergt. 19.

Videre er Alfred Madsen, Redaktør Alfred Wold, advokat Sjaastad, Arthur Ruud og dr. fru Jamvold satt på fri fot.

Oberst Lund, som ifjor dømtes til døden, men senere fikk straffen ned-satt til 5 års fengsel, får nu lov til å besøke sin hustru som ligger syk. Han følges av en t-sk fangevokter.

De tre andre fra den samme sak, dr. Solem, Rendedal og Staff blev den 2. april ført til Tyskland. --

AV ALT FOR NORGE nr. 19 av 19. mai.

Stemningen i våre bygder er stadig like god. N.S. mister stadig med-Jemmer. På Nes i Hedemark har f.eks. N.S. folk meldt sig ut som protest mot at statsråd Mellbye ble internert på sin egen gård. Bondelagets organisasjoner går i oppløsning. Kontingent blir ikke betalt. Bygdefolket vil ikke nazifiseres. Det står fast og samlet på norsk grunn.

Av ALT FOR NORGE nr. 20.

"Ansterror mot N.S."

Direktørene K. Lyche, Norderhaug og Olaf Smedal i "Storebrand" har vært innkalt til kst. Meidell. I denne konferanse ble det sterkt påtalt at arbeidet hadde stått ved bedriften i en halv time den 9. april i år. Samtidig beklaget kst. Meidell sig over den måte funksjonærerne i Storebrand behandler kolleger, som er medlem av N.S. Han uttalte at de "behandles med isnende kulde, de har vendt dem ryggen og på annen måte vist dem forakt. De har også likefrem vært utsatt for åndsterror." Statsråden understrekket at dette ikke ville bli tålt lenger.

AV ALT FOR NORGE nr. 18 av 1. mai.

All formel korruption skal vekk.

N.S. forsøker ved enhver anledning at det vil bekjempe korruptionen i det offisielle liv.

I tilfellet professor Klaus Hansen arter det sig slik: Han har ved siden av sin stilling som professor og varaordfører i Oslo sikret sig en stilling som konsulent for "Nyco" på 6000 kroner årlig. Hertil kommer lønnede hverv i Kommunernes Filmcentral, Totorama, Norsk Film, Kino-styret i Oslo, Vinmonopolet og Socialtrygden - for å nevne noen av de best lønnede. Dette utgjør en årlig inntekt av disse bistillinger på 22 500 kroner. Hertil kommer en mengde mindre hverv med vanlig møtegodt. Som den første varaordfører i Oslo av dimensjoner holder kommunen han ned 3 kontorer og dertil høvelig arbeidshjelp på kontorene.

Tri Presse
Fra den frie norske presse.

3050

Mappe 83
nr. 2.2
Arg mai
O 1941

Herr Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete, Oslo.

Undertegne organiasjoner for erhvervslivet og for embeds- og tjenestemennene anser den utvikling og de forhold som vi nedenfor legger frem, så skjebnesvært at vi har funnet det å være vår plikt med dette å henvende oss til herr Reichskommissar.

Vi er opmerksom på at når vårt land er okkupert, kan dette ikke undgå å fremkalte situasjoner som stiller store krav til befolkningen. Men vi mener å ha rett til å si at det norske folk som helhet på en uklanderlig måte overensstemmende med folkeretten har tilpasset sig okkupasjonen.

Det var imidlertid med stor uro at det norske folk i september ifjor så imøte Nasjonal Samlings overtagelse av den ansvarsfulle oppgave som den okkuperende makt hadde betrodd partiet, nemlig under herr Reichskommissars overledeelse å forestå den sivile administrasjon i landet.

Det spørsmål som dengang naturlig ble stilt landet over, var dette: Vil det parti og de menn som nå overtar ledelsen bygge på vårt lands gamle tradisjoner om lov og rett, og vil de bygge på våre tjenestemens ørlige vilje til samvittighetsfullt å gjøre sin daglige gjerning som de hittil har gjort, utsukkende på saklig grunnlag og ikke på partipolitisk?

Det står dessverre ikke til å nekte at det er blitt holdt annen kurs. De kst. statsråder har i en rekke tilfelle utstedt forordningen og truffet bestemmelser som er i åpenbår strid med folkeretten, norsk lov og alminnelig norsk rettsoppfatning. Særlig nevner vi de forordninger om rettsvesenet som er gitt av de kst. statsråder for Justis- og politidepartementene. Disse forordninger har i vesentlig grad brutt ned vår lovgivnings vern om den personlige sikkerhet. Det samme gjelder den forståelse av begrepet retorsjon som er blitt hevdet av den kst. riks-advokat.

Hirdens oppreden har ført til uro og opprører, og vi har opplevd at politiet har måttet forholde seg passivt overfor opplagte voldshandler fra hirdens side i skoler, i andre lokaler og på gaten. Det siste tilfellet av denne art som vi her vil nevne, er bortførelsen nylig av direktøren for Dikemark Sykehus.

Vi sikter videre til de stødig gjentatte forsøk fra N.S.'s side på å tilta seg makt og rettigheter som etter vår mening ikke er hjemmet, og som umulig kan være i den okkuperende makt interesse. Vi nevner i denne forbindelse at statens og kommuners tjenestemenn i stor utstrekning utsettes for sterkt press for å få dem til å melde seg inn i Nasjonal Samling, og trues med avskjed hvis de ikke gjør det, til tross for forsikringen om at ingen skal tvinges inn i partiet mot sin overbevisning. Lojale og samvittighetsfulle tjenestemenn er blitt avskjediget eller suspendert fordi de ikke har funnet nåde hos partiet.

Vi ser også til stadighet beviser for at medlemskap i Nasjonal Samling nå blir tillagt avgjørende vekt ved ansettelses og forfremmelses og at de faglige kvalifikasjoner kommer i annen rekke. Et stort antall embeds- og tjenestemennsorganisasjoner sendte den 3. april d.å. herr Reichskommissar en utførlig motivert forestilling bl.a. henvis til et reglement av 15. februar d.å. for fremgangsmåten ved ansettelse i offentlig tjeneste, hvilket reglement man innstendig henvilte mittet bli underkastet revisjon. På denne forestilling er der ikke kommet noe svar. At den tendens som vi her har pekt på, fortsatt gjør seg gjeldende, fremgår bl.a. av de i avskrift vedliggende 3 bilag, nemlig

1) Skrivelse av 19/4 1941 fra Innenriksdepartementet, Sivilforvaltningen for hær og marine, Forvaltningsjefen, til Sjefen for Distriktsforvaltningskontoret, Bergen.

- 2) Udat. skrivelse fra Fylkestillsmannen i Møre ang. rektor og lektorer ved den høyere skole i Ålesund.
 3) Rundskrivelse av 9. april 1941 fra Telemark Fylkesorganisasjon av Nasjonal Samling, Fylkesfører Clav Dålen, ang. offentlige funksjonærers innmeldelse i Nasjonal Samling.

Et med trusler eller annet press ledsaget pålegg om innmeldelse i partiet eller aktivt arbeid for partiets fremgang vil for det alt overveiende flertall av nordmenn stå som et bevisst forsøk på å få den til å gå på akkord med sin samvittighet og vike bort fra det som de mener er rett og riktig.

Det er tydelig merkbart at alt dette innen alle leire i folket har ført til en stigende uro som i høy grad vanskeligjør det jevne, daglige arbeid og derved skader landet. Uroen og irritasjonen nærmer seg i den seneste tid forbitrelse. Vi tillater oss inntrengende å henstille til herr Reichskommissar at det, såsnart som mulig, blir gitt svar på såvel skrivelsen av 3. april som på denne henvendelse.

Oslo, den 15. mai 1941.

Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon Kommunale Funksjonærers Landsforbund
 Ludvig Buland
 Alf C. Melhus, Olav Tendeland
 STATSTJENESTEMANNNSFORBUNDET
 Håkon Ruud
 Norges Ingeniørforening
 H. Strandenes, Wilh. Wilhelmsen
 NORSKE AMMELITETERS LANDSFORBUND
 Harald Hals, K.M. Sinding-Larsen
 Den norske tannlegeforening
 Erling Sannes, Knut Gard
 Norges Handelsstands Forbund
 E. Steen, Paul Frank
 Den norske Dommerforening
 Tarald Lundevall
 NORSK FORSTMANNSFORENING
 Nils N. Ihlen
 Norsk Sykepleierskeforbund
 Bertha Helgestad
 Norske Kvinners Nasjonalråd
 Sigrid Stray
 TELEGRAMMENNES LANDSFORBUND
 Hovedstyret, I. Sandnes
 NORSK TELEGRAF OG TELEFONFORBUND
 Bernhard Andresen
 Norsk Lokomotivmannsforbund
 Th. Narvestad
 Norsk Postforbund
 Oscar Røine
 Embedsmennenes Landsforbund
 Peter Rolfstad
 STATETJENESTEMANNSKARTELLET
 Th. Narvestad
 NORSKE FORSIKKRINGSSELSKAPERS FORBUND
 H. Sommerfeldt
 Norsk Landbrukskandidaters Forening
 E.D. Tønnesson
 KVINNELIGE TELEGRAF- & TELEFONFUNKSJONÆRS LANDSFORNING
 Kirsti Sveen.

Fra den frie norske presse.

3054

Mappe 83
 nr. 3.3
 Ark 1
 O 2 1941

AV ALT FOR NORGE nr. 20.

Terboven og 1. mai.

Reichskommissar har forkynt at han - som en anerkjennelse av de norske arbeideres fornuftige og ansvarsbevisste holdning var beredt til å gå med på høytidsholdelsen av 1. mai som halv fridag, erklærte fagforeningsledelsen på eget initiativ den 1. mai som alminnelig arbeidsdag. Ved dette tiltak har de norske arbeidere ikke bare vært forholdt en fridag, som de på grunn av ydelsene i det forløpne år hadde fortjent, men de har dessuten fått glipp av lønninger til flere millioner. I stedet skal nu Kristi Kimmelfartsdag være hel fridag med full lønn og i de livsviktige bedrifter skal arbeidet den dag betales med det tariffmessige fridagstillegg. Slik lyder Reichskommissars kunngjørelse.

Sannheten om den 1. mai er følgende (meddelt i vårt nr. 18 for 1. mai)

Jens Tangen og Erling Olsen var blitt enige med Reichskommissar om at 1. mai skulle være fridag med full lønn og at arbeiderne i krigsindustrien - som allikevel måtte arbeide - skulle få 100 % tillegg.

Så tok Ludvig Bueland affære og fikk sammenkalt sekretariatet som enstemmig mot Jens Tangen og Erling Olsens stemmer fikk forpurret dette arrangement.

Vi tror ikke arbeiderne vil sette mere pris på det "høisinn" Terboven nu har vist.

AV ALT FOR NORGE nr. 19.

17. mai i Horten. For tiden arbeider ca. 2000 mann på Marinens hovedverft og ved flyfabrikken på Horten - for tysk regning. Den 16. mai gikk der en hviskende ordre rundt til alle: "Imorgen møter alle op med stasklær og slips under arbeidsklærne, og uten sykler."

Ved arbeidstidens slutt kl. 1 den 17. mai blev Horten vidne til et betagende syn. Ut fra portene på Verftet og på Flyfabrikken strømmet to lange tog av festkledte, alvorlige menn. De to tog foronte seg utenfor Verftet, fylket seg i rekker og masjerte i retning av Torvet. Gatene var svarte av folk. I begynnelsen gikk toget i fullkommen taushet. Det var et stille, men allikevel et talende vidnesbyrd om hvad dagen en gang hadde vært, og samtidig et truende løfte om hva den etter skal bli. Opp i byen sluttet folk seg til i større og større skarer. Små barn med norske flagg gikk tillitsfullt bort og tok de voksne i hendene og blev med i toget. Snart steg: "Ja, vi elsker" fulltonende og forente alle i den felles stemning, og hurraropene ljomet.

Hverken tyskerne eller N.S. lot seg se. Politiet fikk ordre om å gripe inn, men stod fullstendig maktesløse. Da toget nådde torvet, opløste det seg etterhånden i mindre grupper. Horten hadde på en vakker og verdig måte demonstrert det ubrytelige samhold og den ukuelige kampvilje som kjennetegner det norske folk idag.

AV EIDSVOLL nr. 2. (mai 1941)

Bonden og den nye tida.

I desse dagane står det ein strid om den norske bonden som vel aldri før. Dei nye makthavarane leitar lenge fåfengt etter sosiale reformar dei kunne peika på - og med det vinna folket for seg. Men her var så lite å finna: Styremaktene i landet vårt hadde litt etter litt fått gjort så mykje at vi sto framom dei store europeiske landa i mangt. Dette vart oppnøvt i et propagandatale i tysk kringkasting i fjor vår. Der fortalte de. Ulrich Noack om jva som var gjort, og fann til slutt ut at det i kje kann verta med sosiale reformar at nazismen skal vinna Noreg.

Dat lag i folket som vel har trønge mest til organisasjonane sine er

bøndene. Og her kunne N.S. ha von om å vinna fram, - med å lata Noregs Bondelag stå, men få nazifisera innanfrå. Og dei fann sine folk, her var nokre som var tilsals, og her var nokre som i lange tider har vori oppglødde for valdspolitikken.

Men her var og nokre som sette sitt eige land, sitt eige folk og sin eigen kultur høgare enn som så. Dei bøigde ikkje av. Og så måtte dei gå. Men med det var propagandagrunnlaget øydelagt. - Det kann t.d. Olga Bjoner ha fått ein tokke av, - på den mislukka talarferda si på Vestlandet, og på meldingane frå heile landet elles. Det er sit godt merke at det er Bondekvinnelaget som har reagert tydelegast på austlandsbygdene: til og med i Mjøsbygdene, der nazifåren ei tid såg ut til å vera ein realitet, hev lag etter lag samrøystes gjort vedtak om utmeling og opplysing.

Folk tek til å sjå det som er rett, - at det ikkje er tale om å berga ein organisasjon som er nazifisert, men at eni tvert om bergar medlemme fra å bli misbrukt, når ein bryt sambandet med alt det som var og ikkje lenger er.

Det kann kjennast sårt for trufaste medlemar, slikt. Men tanken på, og vissa om at det er rett og naudsynt, er det som tel noko for det norske folket idag.

Svære, tyske floskelhelte,
Som med vold vil verden vælte,
pral og skrål og flag på stang,
"Wacht am Rhein", som kalles sang,
det er mit cernerings-belte.

Under Preussens dødning-farver -
sorgens sorte-hvide klut,
bryder dædens lødne larver
ej, som saktens silke spindé
tii en tid, men dør derinde. -
Just i sejren bor forliset.

Preussens sværd blir Preusser-riset.

(H. Ibsen)

Av ALT FOR NORGE nr. 19.

Fotballkamp på Horten.

Det fotballinteresserte publikum hørte til sin forbauselse at Ørn skulde spille mot den nystartede hirdklubben Bragd på Horten, søndag den 11. mai. Idrettsforeningen Ørn har 400 medlemmer. 5 eller 6 av disse har brutt idrettsstreiken og fått rasket sammet et fotballag som har tatt Ørns navn og Ørns bané. Det er stor forbitrelse på Horten over nazioverløernes frekkhet. Denne årets første fotballkamp ble en stor suksess. Det var 16 - seksten - betalende tilskuere, plus 10 tyskere som gikk gratis.

Handelsstandsforbundet vil ikke til Tyskland.

Fra Reichsgruppe Handel der organisasjon der gewerblichen Wirtschaft i Berlin var der kommet en innbydelse til Norges Handelsstands Forbund om å sende en delegasjon under formannens ledelse på en informasjonsreise til Tyskland. Styret i Norges Handelsstands Forbund har enstemmig anslått denne innbydelse.

av ALT FOR NORGE nr. 20.

"Venus" og "Vega" er begge tatt av tyskerne. "Venus" er tidligere gått til Tyskland. Forleden gikk "Vega" i full krigsmaling.

Et britisk fly besøkte 17. mai Bergen og vakte stor begeistring. Det fløt nesten helt ned i gatene og vinket til folk med et norsk flagg. Tyskerne blev så konsternert at de glemt å skyte.

Tyskernes konto i Norges Bank er nu på omkring 2.2 milliarder kroner.

Nr. 4.
Av den direkte presse.

Vecko-journalen nr. 10, søndag 9. mars 1941.

Arthur Engberg: 5te kolonne.

Unghirdens heltedåder har levert et nytt bidrag til karakteristikken av den sjelelige tilstand som menneskeheden må gjøre op regningen med, hvis ikke katastrofen for vår kultur skal bli fullständig. Mishandling av fengslede politiske motstandare uten hensyn til alder og kjønn, sadistisk tortur mot vergelöse, voldsdåder mot lärare, lärerinner og skoleungdom, - det er sannelig et forferdende syn. Men det er ikke nytt. Det er som om den totalitære statslæres ideologi er uløselig sammenknyttet med dyrkelsen av barbarisk råskap. Makten må utøves med grusomhet for riktig å kunne nytes. Et herredømme må kunne pine, lemlest og vekke avsky for å bestå sin modenheits-eksamen.

Der er grunn til å vie fenomenet en nærmere ettertanke. Hvorledes arter den psykologiske prosess sig, sett innenfra? Hvad foregår i sjelens dyp hos de som tilfredsstiller sine rent bestialske drifter under beskyttelse av erobererens bajonetter? Svaret er ikke lett å gi. Men det vilde være galt ikke å forsøke på det. Her gjelder det ikke å forstå for å tilgi, men derimot å forstå for å kunne skjerpe sin påpasselighet mot smittefaren.

Vi finner først ønsket om å eliminere et socialt mindreverdighetskompleks. Veien opover kan ha vært tung. Andre har klatret forttere og bedre opover samfundsstigen. En forfremmelse som ikke kom, etterlot sig et sår som det gikk betenkelse i. Skuffelsen forvandlet sig til en mere eller mindre skjult hevnfølelse. "Systemet" blev forklaringen på ens egen underlegenhet. Det blev nødvendig å få hevne sig på en eller annen. Den som her hatt lykken med sig har å betale en erstatning til dem som lykken ikke har fulgt. Makten vil gi en chans til opreisning. Den skal læge såret. Den skal gjøre klart for alle hvem det er de har trampet på. Således vokser det ut fra mindreverdighetskomplekset et begjær etter den tingenes orden der ingen spør etter fortjenester, duelighet eller kvalifikasjoner, men alle böier sig underdanig for hevneren.

Der er videre hele rekken av dem som hyller brutalitetens evangelium. En handling beundres etter sin hensynsløshet. Åndens adel, intelligens, kunstnerisk genialitet, personlig selvstendighet, høisinnehethet og ideell opofrelse, - alt slikt degraderes til uvesentlige småting sammenlignet med voldsmakten. Målestokken er ikke av moralisk art. Den brutale viljes dimensjoner, utbruddets voldsomhet og mangel på hemninger er hovedsaken. Åndens ypperste frembringelser i forskning, religion og kunst, sjelens skapende og byggende evner, - alt slikt kommer i annen rekke. Et menneskes verd takses etter hvor brukbar vedkommende er som verktøy i maktbegjærets tjeneste.

I denne radikale revolusjon gis der spillerum for alskens foretagsomhet. Moralske hemninger opheves. Tøilene slappes. Kravene til kompetanse liggjer ikke lenger på karakterens, intelligensens, insiktens, dugelighetens og vederheftighetens områder. Der spørres etter den tjenestevillighet som ikke spør om noe, og den fordomsfrihet som ikke er så nøie med midlene. Man behøver ikke lenger en klar forstand, et sunt omdømme og tilforlatelige kunnskaper for å kunne stige hurtig opover samfundsstigen. Man klatrer opover med en dristighet som med en nu gammel og avlegs uttrykksmåte vilde blitt kalt frekkhet. Makten løser alle spørsmål om kvalifikasjoner.

Hvilke muligheter er der ikke for dem som stadig speider etter en snarvei til målet! Her gis anledning til hevn for innbilt urett. Herskerens rett til å besette alle stillinger trer i det sunde omdommes sted, og den kvalifiserte arbeidskraft settes utenfor. De

refusertes utstilling blir de privilegertes. De som tidligere er refusert av et saklig utvalg, holder nu sitt inntog. Om ens eget land forrådes og utleveres til undertrykkeren, om maktens beruselse nydes under erobrerens beskyttelse, om hevdvunnen rettssikkerhet ofres, om lovene erstattes med hensynsløse egeninteresser, - hvad har vel det å bety? Det er en større ære å ha forrådt sitt land enn å ha kjempet for det. Patrioten fortjener bare forakt. Han har understått sig til å verge fedrenes arv, verge sitt folks frihet og selvbestemmesrett. I sin forblindelse har han manet til kamp mot erobreren. I sin forbryterske forherdelse hevder han retten til en slik luksus som tankens og ordets frihet.

I denne atmosfæren har "unghirden" fått sin opvekst og sin støpning. Den er av fullt og helt hjerte gått i utenlandsk tjeneste. Den har beredvillig påtatt sig den oppgave å opdra og omvende dem som kjemper for fedrelandet, med tortur og mishandling.

Hvad tenker svensk ungdom ved synet av denne uhøggelige tragedie? Hvad er deres dom over den "5te kolonne" som har fått sitt forbilled i Judas, og sitt manndomsideal i Quisling? Unghirden er ikke fremkommet som ved et skydd. Den er det naturlige resultat av den verdi forfalskning som truer med å bli undergangen for den vesterlandske kultur. En som setter råhet over sjelsadel, bestialitet over humanitet, vold over saklige hensyn; som setter terror foran overbevisning kadaverdisiplin førsttanke og forræderi foran troskap, - han har frivillig tatt avskjed med den ideverden som vil sette et skarpt skille mellom en menneskelig og en forbryderisk tilværelse.

Treet skal kjennes på sine frukter. Vi har sett og smakt frukten. Vi vet hvilket tre den er falt fra. Vi er ikke uvidende om den jord bunn som røttene har fått sin næring fra.

"Den femte kolonne" er ingen myte. Den er en sed, som er sådd av en fremmed makt, dyrket av skjulte krefter, vannet og gjødslet med menneskeslektens Caliban-instinkter. Det beror på oss selv om plant skal vokse eller visne. Det kommer an på vår påpasselighet og omhu. Jo større talefrihet, jo større muligheter er der for å la lyskaster belyse og avsløre alle skumle foretagender. Jo sterkere og fastere vi opdrar oss selv til respekt for sannhet, saklighet, personlig dugelighet og selvstendighet, jo større utsikter har vi til å seire over den femte kolonne.

2.

5
AV ALT FOR NORGES NR. 22 OV 29. mai 1941.

Kulturkampen.

Et nytt ørerikt kapitel skrives, denne gang av skuespillerne.

Mellem kunstnerne og de nye makthavere har det i lengere tid rådet et spent forhold.

Den første alvorlige tilspisning av situasjonen opstod i januar, da det såkalte kulturdepartement sendte en skrivelse til skuespillerne med krav om at disse skulle være forpliktet til å opdre ved en hvilken som helst tilstelning eller fest som de nye "myndigheter" ga, likesom de også skulle være forpliktet til å opdre i kringkastingen. Så fremt de nektet, ville de bli fratatt retten til å utøve kunstnerisk arbeide hvor som helst i landet, likesom de også ville bli nektet utreisetillatelse for å utøve sin kunst i andre land.

Som rimelig kan være ønsket ikke kunstnerne å opdre til øre for de tyske undertrykkere og deres norske forræderlakeier. De meddelte derfor at de fortsatt ville utøve sitt kontraktmessige arbeide ved teatre o.l. men at de i likhet med andre norske borgere måtte forlange å få disponere sin fritid som de selv ville. De gjorde samtidig opmerksom på, at likesom de som nektet å opdre i kringkastningen måtte ha rett til dette, skulle de som ville opdre ikke bli utsatt for trakasserier fra kollegernes side.

I februar godtok "kulturdepartementet" dette standpunkt.

Holdningen hos skuespillerne blev fastere og fastere eftersom tiden gikk. Sirkulærer og brever som ble sendt fra publikum til skuespillerne ga disse en sikker forvisning om hvor stod og styrket dem i deres holdning. Situasjonen utviklet sig etterhånden slik at praktisk talt ikke en eneste kunstner ville opdre i kringkastingen.

De skuespill og oplesninger som har vært å høre i radio de senere måneder har så godt som uten undtagelse vært gamle gramofonoptagelser. De kunstnere som nu optrer i kringkastingen er enten nazister eller "stripet"

Situasjonen blev etterhvert helt prekær for forræderne i kringkastingen, og de gjorde et nytt fremstøt. I mer eller mindre truende form gjorde de mundtlige henvendelser til skuespillerne med anmodning om å opdre, men møtte avslag.

Følgende seks skuespillere fikk skriftlig henvendelse med anmodning om skriftlig svar: Elisabeth Gording, Lillian von Hanno, Georg Løkkeberg, Gerda Ring, Lasse Segelcke og Tore Segelcke. De svarte alle benektede.

Onsdag 21. mai 1941 blev så disse 6 innkalt til tyskerne på Victoria Terasse. En av gangen blev de kalt inn og fikk forelest en lengre skrivelse hvor de ble beskyldt for å ha notarbeidet kringkastingen, nyordningen og det samarbeide som tyskerne forlangte.

De fikk også beskjed om at de var fratatt arbeidstillatelse og blev nektet å motta lønn fra teatret, økonomisk understøttelse fra skuespillerforbundet eller hvilket som helst annet fond.

Denne ordning ville være inntil skuespillerne bøiet sig. Til tyskerne store forbausele stod de 6 like fast. Et eksempel til etterfølgelse. Og de stod ikke alene. Som en løpeild bredte det sig blandt skuespillerne hvordan deres seks kolleger var blitt behandlet. Reaksjonen kom, sterkt og spontant. Skuespillerne ved samtlige byens teatre stilte sig straks solidarisk og nektet å spille og fremdeles hviler arbeidet ved teatrene.

Da skuespillerne i Bergen og Trondheim fikk høre om saken, nedla også disse straks arbeidet.

Det kan meddeles at ~~med~~ samme dag som streiken begynte (onsdag) skulde Chat Nori ha premiere på sin nye revy, og teatret var utsolgt til dobbelt forhøiede priser.

Overfor denne faste og enige front vokst tyskernes raseri, og truslene vokste i styrke og omfang. De 6 truedes med arrestasjon. Men man knekker dem ikke. De vet de gjør sin plikt som nordmenn.

Fredag 23. mai kl. 16 holdt alle skuespillerne i byen møte og behandlet situasjonen. De 6 var tilstede og ble voldsomt hyllet av sine kolleger. De 6 hadde på forhånd sendt til møtet en skrivelse hvor de takket for solidariteten, men gjorde samtidig opmerksom på at dette var en konflikt hvis konsekvenser nå ikke kunde overskues. De ba derfor at ingen av hen-syn til dem skulde undlate å gjenopta arbeidet.

Ved avstemning ble det med 110 mot 18 stemmer vedtatt å fortsette sympatiststreiken. De 6 deltok ikke i avstemningen.

Lørdag 24. mai blev så de 2 mannlige skuespillerne av de 6, Georg Løkkeberg og Lasse Segelcke, begge Nasjonalteatret, arrestert. Likeledes arresterte tyskerne skuespillerne tillitsmenn ved byens øvrige 5 teatre. Det er Rolf Christensen, Centralteatret, Juster, Chat Nori, Stig Egede Nissen, Karl Johanteatret, Winger, Det nye Teater og Øyen, det norske teater. Senere er følgende arrestert: Georg Richter, det nye Teater, Danifer, tillitsmann fra Chat Noris orkester, Brenne og Henki Kolstad, Trændelag teater og 3 skuespillerne i Bergen, hvoriblant Ole Grepp og Stormoen.

Søndag 25. mai blev også skuespillerforbundets formann, Harald Schwensen arrestert, og der trues med flere arrestasjoner og at teatrene vil bli stengt for ett år. Slik står saken idag.

Tyskernes raseri møter en mur av verdig fædrelandskjærlighet.

Overalt hvor nyheten spres om skuespillerne sterke og verdige holdning, mottes den av en storm av begeistring.

De utsettes for økonomisk ruin, men står fast i den forbitrede nasjonale kulturmålet.

Det norske folk vil aldri glemme denne deres innsats. Den dag skal komme da vi også offentlig skal få anledning til å gi uttrykk for vår takknemplighet.

La oss andre i disse tider vise at vi er verdige landsmenn ~~xx~~ av disse uredde foregangsmenn.

Mange av skuespillerne står på bar bakke og er villige til å ta allslags arbeide. Den som har arbeide, tilby kan henvende sig til dem, men det må skje enkeltvis.

av ALT FOR NORGE nr. 21 av 25.mai 1941.

En ny hirdaffære i Skien.

En ung gutt, Sigurd Becker, på 17 år møtte op på Skien stasjon mandag den 12. mai sammen med sin 10-årige syster for å møte sin far som kom fra Notodden.

Uten noen foranledning grep noen hirdmenn fatt i gutten og dro ham inn i et tog som skulle gå til Larvik. Her blev han av Hirden overfust med en rekke skjeldsord "Din plattfotede jøde fra Palestina!". Så blev han spurta når og hvor han var født "Du er vel født i det verste jødekvarteret? spørte hirdlederen. "Jeg er født ved St. Hanshaugen, og det er vel ikke noe jødekvarter," svarte gutten og fikk et kraftig slag i ansiktet som svar. Da faren, grosserer D. Becker, kom ned toget fra Notodden, fart han sin lille datter som stod og gråt på perrongen. Han fikk rede på hva son var hentet sonen og gikk straks inn i Larviktoget for å få sannen ut igjen. Resultatet ble at både faren og sonen ble tatt med i tog et, som var blitt stående på grunn av optrinnet, men som hirden nu ga ordre om skulle gå. Grosserer Becker rotesterte, men fikk som svar 4 knytteveslag i kjøven.

Da toget kom til Oklungen fikk han av Hir en beskjed om at jødespørsmålet ikke skulle ordnes nu, men i Frankfurt a.M., og han ble satt av toget. Grosserer Becker måtte etter medfarten seke læge som konstaterete en lettare hjernerystelse og hjerneskade. Sakon er sendt politimesteren i Skien.

Fra den frie norske presse.

Arbeidstjenestens mål.

De første befalskurser i den "norske" arbeidstjeneste er og første kull arbeidsrekutter er dradd ut, og "arbeidet" skal begynne.

Med rette ser størsteparten av det norske folk med sterk mistanke på AT. Den måten den gamle norske dugnadstanke hittil er utnyttet på viser at AT er helt ~~tysk~~, og det viser sig at formålet er et nazistisk og ensrettet Norge. Det var mange som til å begynne med gikk inn for AT. Mange dyktige og bra offiserer stilte seg til rådighet under den uttrykkelige forutsetning at AT skulle være helt upolitisk og kun tjene det formål å hjelpe Norge gjennom en vanskelig tid. Bevegelsen skulle erstatte den militære verneplikt.

Idat er det overhodet ingen av de gamle offiserer tilbake. Oberst Hagem var den siste som ikke lenger orket å arbeide sammen med de norske og tyske nazier. Hele den administrative ledelse er nu 100% nazistisk.

Både på Lederskolen i Gausdal og på lagførerkursene har det vært bråk og spetakkel slik at en rekke av de beste og mest brukbare befalingsmenn er sluttet.

For å skaffe sig "pålitelige" folk i AT-befalet har Hirdsveit-førerne i NS beordret en del av sine folk til å melde seg til tjeneste i AT. Det er en selvfølge at disse - selv om de manglet de mest elementære forutsetninger ble optatt på kursene til fortrøngemål for faglig kvalifiserte blandt 5000 ansøkere.

Cirka 50% av befalet i AT er nazister. En rekke av disse NS-folk har vist seg å være ubrukbar som AT-ledere. Den "norske" AT er under kontroll av tyske AT-offiserer, og hver eneste detalj, plan og utformning må forlegges disse til godkjennelse. Enda våger NS å påstå at AT-ideen gir en helt norsk utformning.

Befalet har fått undervisning i såkalt "kulturelt". Dette er ren NS-propaganda. Det blir hevdet at det som der er sagt er Statens "offisielle mening" om disse språkmål, og det er forbudt å ha noen annen oppfatning i AT. Altå, tysk ensretting.

Eksersis, optreden, uniform, reglementer, alt er utformet etter tysk forbilde. Selv syngemåten er så tysk som den kan få blitt.

For å skaffe deltagelse ved Idrettsstevner blir AT-folk bedrøft til å delta. Deltagelsen blir helt og holdent bekostet av Staten. AT-rekruttene har i år tross krisen 30 dages "rekruttskole", hvor man vesentlig driver spadeeksersis. Noe særlig matauking blir det ikke, fordi hovedvekten er lagt på nazifiseringen. Som rimelig er, er det stor nisnosc rundt om i leirene på grunn av slett ledelse, dårlig mat og stell.

Slik som tilstanden nu er i AT er det ikke sannsynlig at det skal lykkes NS å hverve noen nye medlemmer for sin sak. Norges ungdom har for lengst gjennemskuet deres gemene forsøk på å lure nazismen inn på dem gjennom AT. Tvertimot, gutta tar helt tjenesten som trening for de tider som kommer, da det vil bli krevet alt av norsk ungdom for å gjenvinne Norges frihet og ære.

Skotøsisituasjonen er nu blitt prekær etter at tyskerne har forlangt ytterligere 600.000 på lærskotøi. Resultatet er at salget må nedsetttes til en tredjedel av hvad det var. Efter de foreløpige bestemmelser skal der nu i Oslo kun anvises fra to til tre par sko pr 100 mennesker hver måned. Dette betyr at ca. 1/3 av befolkningen skal få ett par sko i løpet av ett år.

Trondheimstudentene holder fronten. Lørdag den 9. mai holdt studentersamfundet i Trondheim møte til valg på ny formann. Der var 2 kandidater, en nordmann og en fra NS. Den norske kandidat ble valgt til formann med 580 stemmer. Nasjonal Samlings kandidat, politifullmektig Lindheim fikk 11 stemmer.

Av ALT FOR NORGE NR. 21. av 25/5 1941:

1. Mai. I tilslutning til hvad vi meddelte i siste nummer, skal vi få oplyse at i konferansen mellem Terboven og Jens Tangen om den halve fredag 1. mai, blev det satt som betingelse at landsorganisasjonen skulle rette en offentlig takk til Reichskommisar for hans "høisinn". Det var dette som sekretariatet ikke vilde gå med på.

Blomstene til Biskop Berggrav.

Den sotre sagbrukseier i Brumundalen, Berger Langmoen har vært arrestert i 5 dager. Årsaken er ganske kuriøs. Fra de tyske våpenlagre på Gardmoen er der forsvunnet våpen. Langmoen, som hadde en del transport av trematerialer dit, blev så mistenkt for at hans folk hadde skaffet ham våpen. Mens han satt arrestert blev det foretatt omfattende undersøkelse ved alle Langmoens sagbruk, men naturligvis uten resultat. Arresten måtte så løslates. Under en husundersøkelse i Langmoens hjem blev der funnet et brev fra Biskop Berggrav, som takket for blomster. Langmoen ble spurt om sammenhengen med dette brevet. Han svarte: "Biskop Berggrav har mere enn noen annen enkeltmann bidratt til å samle kristne folket i Norge, og jeg synes at det var verdt en bukett blomster."

Divisjonsmusikken i Halden holder stand.

Divisjonsmusikken i Halden har i lengere tid vært under sterkt press fra NS, men uten resultat. Musikerne fikk derfor meddelelse om at deres led var frattatt dem fra 15. mars og blev innkalt til et møte i Rådhuset. - selv NS-lakeien major Kjellstrup fikk ikke overtalt dem. Han foreslo da at de skulle spille for NS uten å gå inn i partiet, men også dette avslått.

Samme uke holdt divisjonsmusikken konsert i byens største kinolokale. Kinoen var helt overfylt, folk stod langt ned i midtgangen og begeistringen var enorm. Haldenenes sympati var ikke til å tvile på for noen. Senere har NS gjennem politiet forsøkt å true dem inn, men forgjeves. Beslutningen om ikke å gå inn i NS er vedtatt enstemmig. Divisjonsmusikken har vist en så rakrygget optreden i denne tid at den kan stå som et eksempel for oss alle.

Med sørge-binn i fengsel.

I Holmestrand ble 2 mann arrestert den 9. april fordi de gikk med sørge-binn. De sitter inne ennu. Samme dag om aftenen samleses en masse mennesker - omkring 500 - og drog til politikammeret og forlangte de 2 løslatt. De var da allerede bragt til kretsfengslet i Larvik. 5 helt tilfeldige i mengden blev også arrestert og satt inne i 14 dager.

Vestfold Presse.

På Klubben i Tønsberg skal følgende ha inntruffet. Quislingen Bjerck, var nede ordfører i Tønsberg, ytret (under innflytelse av alkohol): "Vinn England kriga, er vi ferdige". Hvertil den beryktede NS-redaktør O. Ingemann Ødegård (sin vane tro under innflytelse av adskillig alkohol) svarte: "Vinner Tyskland, blir vi slaver." Herav oppstod en hardhendt kontrovers mellom de to quislinger, som endte med at Ingemann-Ødegård måtte forlate stedet.

Tønsbergenserne har ansett dette for å være grunnen til at smussorganet Vestfold Presse plutselig har ophört å være organ for NS. Det er imidlertid ikke riktig. Vestfold Presse ble satt utenfor etter ordre fra Oslo en ordre som ble eksekvert av NS pressesjef for Vestfold, ingenør Nybås. Årsskolen var de nærmest svinske artikler avisen for en tid siden prester om redaktør Helberg, Tønsberg, inspirert av stadsing. Bang og oppsattet Ingemann Ødegård. - Derved vil forhåpentlig den postbyld på den norske presselegeme som het Vestfold Presse snarlig avgå ved en altfor god død. Mange tonsbergenser som meget mot sin vilje har fått dette fylkesorgan for NS kastet inn gjennom årene, ganger utover de siste maoer. Allerede at luften er blitt rærer og friskere i doros kjære hjemby, kan ikke være det allerede sterkt minskede oplag. Ingen behovr lenger la si truet avsperrt i denne avis. Å se om kunne kontrollere at hyrde til tidskriftet med organ for NS, står der nå! Organ for et fritt selvstendig Norge.

Nr. 7.

Fra den frie norske presse.

Av ALT FOR NORGE nr. 22 for 29.mai 1941

Postcensur.

Med hjemmel i postreglementets § 3 har departementet bestemt at all post bestemt til idrettsforeninger i og utenfor Oslo og som ekspederes over Oslo, blir å tilbakeholda så statspolitiet kan få kontrollert den. Postkontoret her derfor sendt ut følgende cirkulære:

"Hemmelig

d'herrer budformenn.

All post som direkte er adressert til, eller på annen måte bestemt for idrettsforeninger i Oslo skal leveres til vektsjefen. Det gjelder ikke post som på forsiden er stemplet eller som så det på annen måte fremgår at fører fra: Norges Idrettsforbund eller Departementet for Arbeidstjeneste og idrett. Budene bedes instruert.

Å lo postkontor 7/5 41. Budsjefen.

Uroligheter på østkanten i Oslo. Den 19. mai om kvelden kom det til villsomme uroligheter på østkanten i Oslo. Foranledningen til uren var at en hirdmann slo en snåpike - uvisst av hvilken grunn. Den lille pikes far ga hirdmannen en omgang pryl og lot ham derefter gå. Hirdmannen oppsøkte sine kolleger i Hirden og kom senere sammen med seks av dem i full mundur. Efter noen nye provokasjoner mot en vanfør lirkassemann som hadde spilt Ja, vi elsker, begynte summenstøtene i gatene og de varte i flere timer. Det var stor uthrykning av politi men uten at uren ble dempes. Etter noen tid var seks hirdmenn slått ut. Den syvende hadde søkt tilflukt på en tent hvor tyskerne for tiden er i gang med bygging arbeide. Ved 2-tiden om natten kom han ut og han blev de også slått ned av den ophissede menneskemasse. Alle 7 måtte føres til legevakten. Også en del andre mennesker kom til skade. Så vidt vites ble ingen arrestasjoner foretatt.

Dikemarkaaffären. Direktør Gjessing er som bekjent løslatt, men han er fremdeles suspendert fra sin stilling og den viktige principielle side av saken er utesett. De kommunale lager i Oslo har sendt en ny skrivelse hvorifor de ber om innen 14 dager å bli meddelt om sakens principielle side - ansettelsesmyndigheten og at de rent faglige egenskaper skal være avgjørende for ansettelsen - blir løst på en tilfredsstillende måte. Hvis ikke, anser de sine stillinger i kommunen som helt uholdbare.

Den nye tid setter hjulene igang.

Fra 21. juni er der beordret total stans i 8 uker ved samlige tekstil- og trikotasjefabrikker. 2 av disse ukene betraktes som ferie med lønn, men i de øvrige 6 ukene blir arbeiderne ikke lønnet. For konfeksjonsindustrien er det beordret 6 ukers stans, derav 2 uker som ferie med lønn.

Kaare Fostervold. Innen skolen foreligger ett nytt overgrep av samme art som Gjessing-affären, idet Kaare Fostervold uten noen saklig begrunnelse ble utesatt fra sin stilling som rektor i Ålesund og medlem av undervisningsrådet.

De arrestasjoner. Sekretær C. Strøm i Rogaland faglige distriktsorganisasjon ble arrestert for en uke siden. Han var en av de deltakere i fagforeningsdelegasjonen til Tyskland. En annen kjent fagforeningsmann i Stavanger, Gudmund Pedersen, er også arrestert.

Bismarck var innom Bergen før sitt tokt til Grønland. Noch forsinket kom fly og søkte etter det. Men skjebnen innhentet allikevel dette Tysklands stolte fartøi.

I Bergen hverken ser eller hører man noe til idrett, og intet tyder på noen forandring heri.

De norske tobakkseholdninger synger på sitt siste vers. Likevel fortsetter tyskerne å beslaglegge tobakk. I de fire første månedene av året, ble det ved de 2 største tobakksfabrikker beslaglagt nær 2000 kg. tobakk,

Av ALT FOR NORGE NR. 21. av 25/5 1941:

1. Mai. I tilslutning til hvad vi meddelte i siste nummer, skal vi få oplyse at i konferansen mellem Terboven og Jens Tangen om den halve fra dag 1. mai, blev det satt som betingelse at landsorganisasjonen skulde rette en offentlig takk til Reichskommisar for hans "høisinn". Det var dette som sekretariatet ikke vilde gå med på.

Blomstene til Biskop Berggrav.

Den sotre sagbrukseier i Brumundalen, Berger Langmoen har vært arrestert i 5 dager. Årsaken er ganske kuriøs. Fra de tyske våpenlagre på Gardmoen er der forsvunnet våpen. Langmoen, som hadde en del transport av trematerialer dit, blev så mistenkt for at hans folk hadde skaffet ham våpen. Mens han satt arrestert blev det foretatt omfattende undersøkelse ved alle Langmoens sagbruk, men naturligvis uten resultat. Arresten måtte så løslates. Under en husundersøkelse i Langmoens hjem blev der funnet et brev fra Biskop Berggrav, som takket for blomster. Langmoen ble spurt om sammenhengen med dette brevet. Han svarte: "Biskop Berggrav har mere enn noen annen enkeltmann bidratt til å samle kristne folket i Norge, og jeg synes at det var verdt en bukett blomster."

Divisjonsmusikken i Halden holder stand.

Divisjonsmusikken i Halden har i lengere tid vært under sterkt press fra NS, men uten resultat. Musikerne fikk derfor meddelelse om at deres led var frattatt dem fra 15. mars og blev innkalt til et møte i Rådhuset. - selv NS-lakeien major Kjellstrup fikk ikke overtalt dem. Han foreslo da at de skulle spille for NS uten å gå inn i partiet, men også dette avslått.

Samme uke holdt divisjonsmusikken konsert i byens største kinolokale. Kinoen var helt overfylt, folk stod langt ned i midtgangen og begeistren var enorm. Haldenenes sympati var ikke til å tvile på for noen. Senere har NS gjennem politiet forsøkt å true dem inn, men forgjeves. Beslutningen om ikke å gå inn i NS er vedtatt enstemmig. Divisjonsmusikken har vist en så rakrygget optreden i denne tid at den kan stå som et eksempel for oss alle.

Med sørge-binn i fengsel.

I Holmestrand ble 2 mann arrestert den 9. april fordi de gikk med sørge-binn. De sitter inne ennu. Samme dag om aftenen samleses en masse mennesker - omkring 500 - og drog til politikammeret og forlangte de 2 løslatt. De var da allerede bragt til kretsfengslet i Larvik. 5 helt tilfeldige i mengden blev også arrestert og satt inne i 14 dager.

Vestfold Presse.

På Klubben i Tønsberg skal følgende ha inntruffet. Quislingen Bjerck, i vær nde ordfører i Tønsberg, ytret (under innflytelse av alkohol): "Vinn England krigens, er vi ferdige". Hvortil den beryktede NS-redaktør O. Ingemann Ødegård (sin vane tro under innflytelse av adskillig alkohol) svarte: "Vinner Tyskland, blir vi slaver." Herav øpstod en hardhendt kontrovers mellom de to quislinger, som endte med at Ingemann-Ødegård måtte forlate stedet.

Tønsbergenscne har ansatt dette for å være grunnen til at smussorganet Vestfold Presse plutselig har ophört å være organ for NS. Det er imidlertid ikke riktig. Vestfold Presse ble satt utenfor etter ordre fra Oslo en ordre som blev eksekvert av NS pressesjef for Vestfold, ingenør Nybårssken var de nærmest svinske artikler avisen for en tid siden prester om redaktør Helberg, Tønsberg, inspirert av stadsing. Bang og oppsatt av Ingemann Ødegård. - Derved vil forhåpentlig den postbyld på den norske presselegeme som het Vestfold Presse snarlig avgå ved en altfor se ded. Mange tønsbergensere som meget mot sin vilje har fått dette fylkes organ for NS kastet inn gjennom åra, ganger i ukene sist manter, har allerede at luften er blitt renere og friskere i deres kjære hjemby, til det allerede sterkt minskede opplag. Ingen behov for lengre å si fra tidligere i denne avis. Alt evert kunne kontrollere at hvor selvtendig Norge.

Nr. 7.

Fra den frie norske presse.

Av ALT FOR NORGE nr. 22 for 29.mai 1941

Postcensur.

Med hjemmel i postreglementets § 3 har departementet bestemt at all post bestemt til idrettsforeninger i og utenfor Oslo og som ekspederes over Oslo, blir å tilbakeholde så statspolitist kan få kontrollert den. Postkontoret her derfor sendt ut følgende cirkulære:

"Hemmelig

d'herrer budformenn.

All post som direkte er adressert til, eller på annen måte bestemt for idrettsforeninger i Oslo skal leveres til vektsjefen. Det gjelder ikke post som på forsiden er stemplet eller som så det på annen måte fremgår mitfører fr.: Norges Idrettsforbund eller Departementet for Arbeidsstjeneste og idrett. Budene bedes instruert.

Y lo postkontor 7/5 41. Budsjefen.

Uroligheter på østkanten i Oslo. Den 19. mai om kvelden kom det til voldsomme uroligheter på Østkanten i Oslo. Foranledningen til uren var at en hirdmann slo en småpike - uviss av hvilken grunn. Den lille pikes far ga hirdmannen en omgang pryl og lot ham derefter gå. Hirdmannen ønskte sine kolleger i Hirden og kom senere møsjeende sammen med seks av dem i full mundur. Efter noen nye provokasjoner mot en vanfør lirkesmann som hadde spilt Ja, vi elsker, begynte sammenstøtene i gatene og det varte i flere timer. Det var stor utrykning av politi men uten at uren kunne dempes. Etter noen tid var seks hirdmenn slått ut. Den syvende hadde søkt tilflukt på en tont hvor tyskerne for tiden er i gang med bygge arbeide. Ved 2-tiden om natten kom han ut og han blev de også slått ned av den ophissede menneskemasse. Alle 7 måtte føres til lägevaktten. Også en del andre nennesker kom til skade. Så vidt vites blev ingen arrestasj ner forsett.

Dikemarkaaffären. Direktør Gjessing er som bekjent løslatt, men han er framdeles suspendert fra sin stilling og den viktige principielle side av saken er uløst. De kommunale lager i Oslo har sendt en ny skrivelse hvorifor de ber om innen 14 dager å bli meddelt om sakens principielle side - ansattelsesmyndigheten og at de rent faglige egenskaper skal være avgjørende for ansattelsen - blir last på en tilfredsstillende måte. Hvis ikke, ønsker de sine stillinger i kommunen som helt uholdbare.

Den nye tid setter hjulene igang.

Fra 21. juni er der beordret total stans i 8 uker ved samtlige tekstil- og trikotasjefabrikker. 2 av disse ukene betraktes som ferie med lønn, men i de øvrige 6 ukene blir arbeiderne ikke lønnet. For konfeksjonsindustrien er det beordret 6 ukers stans, derav 2 uker som ferie med lønn.

Kaare Fostervold. Innen skolen foreligger ett nytt overgrep av samme art som Gjessing-affären, idet Kaare Fostervold uten noen saklig begrunnelse er avsatt fra sin stilling som rektor i Ålesund og medlem av undervisningsrådet.

Mos arrestasjoner. Sekretær C. Strøm i Rogaland faglige distriktsorganisasjon ble arrestert for en uke siden. Han var en av de deltagere i fagforeningsdelegasjonen til Tyskland. En annen kjent fagforeningsmann i Stavanger, Gudmund Pedersen, er også arrestert.

Bismarck var innom Bergen før sitt tokt til Grønland. Noe forsinket kom fly og søkte etter det. Men skjebnen innhentet allikevel dette Tysklands stolt fartøy.

I Bergen hverken ser eller hører man noe til idrett, og intet tyder på noen forandring heri.

De norske tobakksfabrikker synger på sitt siste vers. Likevel fortsetter tyskerne å beslaglegge tobakk. I de fire første månedene av året, ble det ved de 2 største tobakksfabrikker beslaglagt nær 2000 kg. tobakk,

hvorav 770 kg. i april måned.

En tyske "Fritids-utstilling" i Samfundshuset har vært elendig besøkt. For å bøte på dette er der bl.a. truffet tiltak til at alle departementsfunksjonærer skal møte op midt i sin arbeidstid for å fylle ut. En tar regne med at også dette tiltaket vil bli en meget stor skuffelse i Trondhjem som flåtehavn. I Trondheim har de tyske myndigheter i de siste ukene beslaglagt en masse private leiligheter og kontorer. Folk får et varsel på en eller 2 dager. Østenfor Bakke bru er der på kartet trukket en linje nedenfor Innherredsveien og alt som ligger nedenfor denne linjen blir revet. Dette skjer i forbindelse med planene for den store marinahavn og ubåthverft som skal legges der og som praktisk talt vil omfatte hele høyneourådet østenvif Bakke bru. Alle bedrifter og bygninger som lå i dette området er fjernet.

Hålogalandsutstillingen i Oslo.

Ble en stor fiasco som ventelig før et slikt naziforetagende. På alle mulige måter har NS forsøkt å kjøpe nordlendingene og denne utstillingen var også et plump forsøk på det samme.. Når skal NS lære at skikkelige nordmenn ikke lar sig kjøpe? Bassket på utstillingen var meget dårlig, og for å rette på det prøvde man igjen å kjøpe folks interesser. Det er rimelig t man vilde utnytte den store matmangelen i Oslo til dette "kjøp". I "Fritt Folk" for 28. mai står følgende annonse:

"Hålogalands-Utstillingens Restaurant serverer idag og framover:

Chateau Briana. Beauf m/groppsaker. Svinekoteletter m/surkål.

Wiener schnitzel Bulgaria. Rypor i fletesaus. Dyrestek. Avkokt laks m/agnurksalat. Stekt hellefisk. Lutefisk.

ALLA RETTIGHETER."

It var meget billig, og der blev servert bronnevin både sent og tidlig. Det er nesten unødvendig å si at man bare kunde komme inn i restaurante gjennom utstillingen. Den vanlige inngang var for anledningen stengt. Til tross for gratis adgang og alle mulige fordeler blev besøket meget lite, og for å hjelpe på dette, blev en del offentlige tjenestemenn invitert avsted på utstillingen.

Onsdag 11. juni 1941.

Den tysk-kontrollerte presse slår idag stort opp meddelelsen om at Churchill i Underhuset har innrommet at hans tidligere uttalelse om tyskerne bruk av newzealandske uniformer på Kreta var feilaktig, og berodde på en beklagelig misforståelse. Men man har voktet sig vel for å komme nærmere inn på Churchills videre uttalelser, nemlig at denne misforståelsen berodde på at tyskerne hadde tatt til fange noen newzealandske tropper som de drog foran sig i de senere kampene. Denne taktikk er jo velkjent hos tyskerne, som bl.a. anvendte samme fremgangsmåte under krigen i Norge. Men vi skal spesielt legge merke til pressens omtale av effären, fordi den er så typisk for tyskernes form for propaganda: De lyver ikke alltid direkte, men undlater å fortelle den fulle sannhet.

Denne propaganda er langt farligere enn loggen, fordi den er vanligere å gjennomskue. Men leser man sin avis ned tilstrekkelig kritikk, vil man oppdage slike "hulve" meddelelser, som den har nevnt, hver dag.

Nr. 8.

Fra den frie norske presse.

Fra DAGENS NYHETER, lørdag 19. april 1941.

N O R G E O G NYORDNINGEN.

"....Men Quisling og hans menn blev aldri tatt alvorlig. De var i forsvinnende minoritet - ved siste stortingsvalg samlet de noe over to prosent av stemmene - og noen novneverdig tilvekst etter "maktovertakelsen" har, om man ser bort fra ungdomsorganisasjonene, ikke forekommet. Om partiets nuværende medlemstall iakttas på offisielt NS-hold en like fullstendig som veltalende taushet, men til og med partimedlemmer har tilstått at man regner med å ha omrent 92 % av det norske folket mot sig.

Når Nasjonal Samling plutselig ble gjort til statsparti med fullmakt til å gjennomføre den politiske nyordningen, var partiet å sammenligne med en dverg som har fått sig tildelt en ferdigsydd dress, som kanskje var bra på mange måter, men som hadde den kardinalfeil at den var beregnet på en kjempe. Om Quisling og hans tretten konstituerte statsråder hadde grepset saken an med en viss smidighet og konduite, hadde det kanskje vært noe lettere for det norske folket å finne sig i nyordningen, men i stedet har de gjennem en rekke psykologiske feilgrep sveiset sammen den opposisjonelle blokken på en måte som er helt fantastisk. At et parti som helt kontrollerer presse og kringkasting og som kan lokke hver eneste noenlunde kvalifisert person med passende ansettelses ikke har greid å slå en luke i motstandernes front, sier tilstrekkelig om kvaliteten av den propagande som drives. For alle nordmenn som ikke helt har mistet sin demmekraft, må det være pussig å høre det ene Quisling- og hirdmøte etter det annet ontales som begivenheter av historisk betydning, eller å høre en NS-taler som under henvisning til Nordlands-regimentet kommer ned trusler og uttalelser om at det lille Norge har slått England en gang før og kan gjøre det en gang til. Og når propagandasjef Lunde i en tale legger ut om det merkelige sammentreff som gjorde at det lille Norge kunde fostre en mann som Quisling samtidig som Tyskland frembragte en leder som Hitler, så må dette for enhver normalt utrustet tilhører - uansett politisk innstilling forsvrig - stå som en forurenspning av den tyske riksksanser, og slik går det med neste parten av det som er presteret i den retning av fiendens leir.

".....Derimot hører mange av de bestemmelser som blir vedtatt av de tyske sivile administratorer til det som nordmennene har hatt vanskeligst for å forsones med. Forholdene i Tyskland og Norge er så forskjellige at det som kanskje passer i det ene landet, er fullstendig uhensiktsmessig i det andre, og nordmennene mener naturligvis at de selv er best egnet til å domme om hva som passer i Norge.

Det forsøk som er gjort på å gjennomføre en nasjonalsosialistisk nyordning i Norge, har hittil helt og holdent mislyktes, men kommer den helt enige og sammensveisede opposisjonsfronten også til å holde stand i lengden? Det sier sig selv at Norges skjebne til sist avhenger av hvem som vinner krigen, og å spekulere over utsiktene etter den kommende fred tjener ikke til noe, men så lenge krigen varer og så lenge den nuværende ordningen i Norge opprettholdes, er utsiktene til å splitte den norske opposisjon minimale. Man behøver bare å tenke på de onstendigheter som denne opposisjon har vokset fram under for å få et begrep om dens kvalitet. Aviser og kringkasting er helt og holdent kontrollert av motstanderne; for embedsmenn og eksperter som vil slutte seg til Nasjonal Samling, byr det sig de mest strålende muligheter, mens den som står i opposisjon stadig risikerer å bli avskediget eller arrestert. Brev åpnes, telefoner avlyttes, og hver organisasjon av opposisjonen må arbeide i hemmelighet og stadig risikere den strenge straff. Tross dette har det lykkes den norske opposisjon å samle nesten like mange prosent av folket som statspartiene i diktaturstatene